

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 258/2021
14.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског и бранилаца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић и адвоката Славка Петрића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 40/18 од 04.06.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 682/20 од 28.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 40/18 од 04.06.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 682/20 од 28.10.2020. године и то захтев браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку и захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтеви бранилаца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић и окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског **ОДБАЦУЈУ**.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Славка Петрића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 40/18 од 04.06.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 682/20 од 28.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К 40/18 од 04.06.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, а окривљени ББ оглашен је кривим због извршења

продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. и 61. став 5. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име имовинске користи прибављене кривичним делом солидарно плате 2.540.134.91 динара у корист буџета Републике Србије, као што су солидарно обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 682/20 од 28.10.2020. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Суботици у односу на окривљеног АА, преиначена је пресуда Вишег суда у Суботици К 40/18 од 04.06.2020. године у делу одлуке о кривичној санкцији, па је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато време проведено у притвору, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Суботици, у преосталом делу, заједничка жалба бранилаца окривљеног ББ и жалба бранилаца окривљеног АА одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног ББ - адвокат Бисерка Крпић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно суђење Вишем суду у Суботици;

- бранилац окривљеног АА - адвокат Андреј Прекајски, због „повреде закона“, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно суђење пред потпуно измењеним већем, као и да одложи извршење кривичне санкције сагласно члану 488. став 3. ЗКП;

- бранилац окривљеног ББ - адвокат Славко Петрић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно суђење Вишем суду у Суботици пред потпуно измењеним већем, као и да сагласно одредбама члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић и браниоца окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског, Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2.

ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП су неосновани, док су у осталом делу захтеви бранилаца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић и окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског одбачени.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Славка Петрића је недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног ББ - адвокат Бисерка Крпић у поднетом захтеву истиче да је правноснажна осуђујућа пресуда заснована искључиво на доказу на којем се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на фотокопијама отпремница, на којима се не види чији је потпис, нема података о имену, броју личне карте, ко је преузео робу, нема печата правног лица, нити читког потписа.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у другом степену поступао по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Суботици К 40/18 од 04.06.2020. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим, и о томе на страни 4, у последњем ставу другостепене пресуде Кж1 682/20 од 28.10.2020. године изнео детаљне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Из образложења захтева браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић произилази да захтев подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и с тим у вези бранилац окривљеног наводи да у изреци пресуде није описана радња помагања за окривљеног ББ, као и да није наведено које одредбе Статута Општине Ада, појединачног акта или уговора о раду су прекршене, а којим актима су прописана права, обавезе и границе овлашћења окривљених.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Насупрот наводима захтева, из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. и

61. став 5. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, како објективна обележја која се односе на конкретно описане радње окривљеног извршења дела, да је у периоду од 22.05. до 18.06.2013. године, помогао окривљеном АА, који је као службено лице, прекорачио границе свог службеног овлашћења, тако што је окривљени ББ продао робу чију је испоруку из донације договорио окривљени АА са овлашћеним лицима предузећа „ВВ“ ДОО ..., и на тај начин су прибавили себи противправну имовинску корист у укупном износу од 2.540.134,91 динара, тако и субјективна обележја дела која се тичу свести и воље окривљеног за извршење дела.

Налазећи, из изнетих разлога, да у правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић, Врховни касациони суд је у и овом делу захтев окривљеног одбио као неоснован.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Андреј Прекрајски захтев подноси због „повреде закона“, али из обазложења истог произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП. Наиме, бранилац окривљеног истиче да је правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног, јер је приликом одлучивања о казни као отежавајућа околност цењен износ прибављене противправне имовинске користи, који представља квалификаторну околност а што је обележје кривичног дела и које се сагласно одредби члана 54. став 3. КЗ не може ценити као отежавајућа околност.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андреја Прекрајског, се по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 54. став 3. Кривичног законика прописано је да околност која је обележје кривичног дела не може се узети у обзир као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Код квалификованог облика продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. КЗ, за које је правноснажном пресудом окривљени АА оглашен кривим и осуђен, квалификаторна околност је вредност прибављене имовинске користи која прелази износ од милион и петсто хиљада динара. Из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде прозилази да је окривљени као службено лице, прекорачио границе свог службеног овлашћења, својим радњама прибавио противправну имовинску корист себи и окривљеном ББ, у износу од 2.540.134,91 динара.

Насупрот изложеним наводима захтева, нижестепени судови су правилно применили одредбу члана 54. став 3. КЗ, јер из образложења правноснажне пресуде, у делу који се односи на одлуку о казни, произилази да је суд окривљеном ценио износ прибављене противправне имовинске користи у износу од 2.540.134,91 динара као

отежавајућу околност која прелази меру која је потребна за постојање квалификованог облика продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 5. КЗ, а на шта је законом овлашћен.

Налазећи, из изнетих разлога, да је у правноснажној пресуди правилно примењена одредба члана 54. став 3. КЗ, те да није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Андреја Прекајског, Врховни касациони суд је у овом делу захтев окривљеног одбио као неоснован.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић је у осталом делу одбачен.

Наводима браниоца окривљеног ББ да суд није доказао коме и где је роба продата, да је требало тахографе поредити и правилно ишчитати, јер се у исто време појављује податак да је роба истоварена на другим местима што је требало доказати изјавама сведока, да нема доказа какав је поступак за донацију, како функционише и ко га спроводи, па самим тим није доказано како ће окривљени унапред помоћи у дистрибуцији робе и њеној продаји, као што нема доказа ни да је постојао било какав договор са окривљеним АА, да се не зна како је утврђен износ прибављене противправне имовинске користи, те да како није доказано да је окривљени предузео било какву радњу у помагању није било места да се осуди и да му се изрекне казна затвора, нити да солидарно плати имовинскоправни захтев, заправо се оспорава чињенично стање које је од стране суда утврђено у правноснажним пресудама.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног ББ наводи и да првостепени суд није спровео све доказне радње и није расправио сва спорна питања на које је указао другостепени суд, на који начин суштински истиче повреду члана 462. став 3. ЗКП. Даље, наводи и да другостепени суд није дао одговоре на конкретне жалбене наводе на који начин истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. У образложењу захтева наводи и да је повређено право на одбрану јер је поступајући судија предложио ванрасправном већу да се не саслушавају поново 26 сведока и вештак ГГ, него да се изврши увид у записнике о њиховим ранијим исказима, на који начин истиче повреду члана 388. став 4. ЗКП. Такође, наводи да се из изреке пресуде не виде које су радње окривљеног ББ, а који наводи би представљали указивање на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног ББ – адвокат Бисерка Крпић у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених пресуда означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, повреду члана 462. став 3. ЗКП и 388. став 4. ЗКП и оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама, а које повреде не представљају законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног ББ – адвоката Бисерке Крпић у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљеног ББ – адвокат Бисерка Крпић у поднетом захтеву наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП-а, повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП-а и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП-а, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, међутим, како бранилац окривљеног у захтеву уопште не наводи у чему се састоје наведене повреде закона, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Захтев окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву оспорава постојање објективних и субјективних елемената кривичног дела за које је окривљени правноснажним пресудама оглашен кривим, наводећи да у правноснажној пресуди није јасно утврђена радња извршења кривичног дела односно прекорачење овлашћења за које је окривљени оглашен кривим, те да није наступила последица која се огледа у прибављању себи или другом противправне имовинске користи, или наступању штете, као и да окривљени није поступао са намером да изврши кривично дело за које је осуђен. На овај начин бранилац окривљеног суштински истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, образлажући ову повреду закона бранилац окривљеног уопште не указује у чему се састоји повреда, већ суштински оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова. Ово имајући у виду да бранилац у поднетом захтеву наводи да је суд погрешно утврдио да је окривљени радњу извршења извршио тако што је прекорачио границе свога службеног овлашћења, при чему није извео ни један доказ који би ову тврдњу учинио вероватном, већ их је одредио на основу исказа ДД, чији исказ је нелогичан, неживотан и супротан осталим изведеним доказима. Такође, суд није извео ни један доказ којим би несумњиво било утврђено да је окривљени себи или другом прибавио било какву имовинску корист, те да паушално и на бази претпоставке износи закључак да су средства добијена продајом грађевинског материјала, окривљени присвојили и на тај начин прибавили имовинску корист, као што није утврдио ни једну чињеницу која би доказала да је окривљени поступао са намером да изврши кривично дело за које је осуђен.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног АА - адвокат Андреј Прекајски у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног

лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи и да је окривљеном АА казна неправилно одмерена, јер је суд погрешно окривљеном као отежавајућу околност оценио „упорност“ коју је окривљени исказао приликом извршења кривичног дела кроз више предузетих радњи, а чињеница да је неко извршио продужено кривично дело не може се третирати као отежавајућа околност уколико је извршено кривично дело већ окарактерисано као такво, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ – адвоката Славка Петрића је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова. Ово имајући у виду да бранилац непостојање умишљаја као субјективног елемента бића кривичног дела код окривљеног, образлаже наводима да окривљени ништа није знао о карактеру, садржини и обиму овлашћења окривљеног АА, нити о пословима које је обављао у општини ..., из ког разлога окривљени ББ није могао знати да ли окривљени АА искоришћава или прекорачује своје службено овлашћење или не, као и да није могао знати у коју сврху је роба имала бити коришћена, нити је знао које је порекло те робе, да ли потиче од донација или не.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног ББ – адвоката Славка Петрића у овом делу оценио недозвољеним.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног ББ адв. Славко Петрић указује да пресуда нема разлоге везано за постојање свести и умишљаја код окривљеног да службеном лицу коме је фактички поверено вршење одређеног посла помаже у извршењу кривичног дела, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту

законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је и у овом делу захтев браниоца овог окривљеног оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић, као ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одбио као неосноване захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и захтев окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док је у преосталом делу захтев браниоца окривљеног ББ - адвоката Бисерке Крпић и захтев окривљеног АА - адвоката Андреја Прекајског одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. ЗКП и 484. ЗКП, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Славка Петрића одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.